

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXV. An & quot sint modi, quibus à Dæmonum infestatione loca
redduntur libera?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

DE LOCIS INFESTIS
CAP. LXV.

Varios esse modos, quibus loca à Dæmonum infesta-
tione liberantur; & modorum esse va-
rias differentias.

Modi, quibus contra Dæmones belligeratur, varijs sunt, sed tamen ad quinque præcipuos redigi possunt omnes: quorum unus in oratione consistit: alter sanctissimæ Crucis vsu nititur: tertius Rebus consecratis: quartus Reliquiis: quintus Exorcismo; cum quo coniungimus Inuocatio- nem nominis Christi. Quod si quidam sunt alij; vel ad hos reuocātur, vel rarius sunt in vsu vt ille, cuius in vita Simeonis Abbatis, qui salus dictus est, fit mentio, quo ex vico quodam infesto pulsus est Diabolus cantu tibiæ, teste Leontio Episcopo Neapoleos, insulae Cypri. Ille quoque, quo ad præsentiam sanctorum hominum iidem quandoque in fugam conuersi. quemadmodum Thesi 9. cap. 27. dictum est.

2. Magna est inter hos modos, & multiplex *differentia*. Prima est, quod quidam ex his sine sermone non perficiantur; quidam sine eo consistant; quidam solius mentis sint exercitia. Primus generis est Exorcismus; secundi, Res consecratæ, Crux, atque Reliquiæ: tertij, Oratio; quamvis hæc aliquando vocalis sit.

3. Hinc altera differentia accipitur. Quidam enim cooperatio- nem hominis requirunt, quinimò, sine hominis cooperatione non consistunt; ne dicam, quod hominis sint actio. vt Oratio, Crux, atque Exorcismus. Quidam, quamvis aliquando cum cooperati- one hominis coniuncti sint, non tamen illam requirunt, vt Res consecratæ atq; Reliquiæ; quas vel suspensas esse locis certis, satis est ad spiritus abigendos.

4. Rursus quidam immediatè valent ad profligandos Spiritus; alij minimè. Oratio non directè ipsis spiritus petit; sed ad Deum contendit, cuius opera à Spirituum infestatōne petimus liberari. At Exorcismus, Crux, Reliquiæ, Res sacræ, ipsis per se impetrant spiritus.

5. Quarta differentia est, quod quidam per se efficaces videantur: alij omnem, quam habent, efficacitatem aliunde accipient. Hu- ius generis sunt Res consecratæ: quæ, si consecrationem dempseris, à rebus naturalibus nihil differunt: reliqui omnes ex se ad spi- ritus abigendos valent.

Huic

Huic quinta differentia proxima est. Quidam impetratorij tantum sunt purgationis locorum; non autem per se loca purgant; alij sunt operatorij, vt ita dicam, & per se efficaces. Prioris generis Oratio est, qua à Deo & Sanctis petitur, vt vel hi à Deo obtineant, vel ille præstet libertatem. Posterioris generis sunt reliqui, qui directè ipsos aggrediuntur spiritus.

Præterea, Quidam vnum tantum usum habent; alij plures. Exorcismus solum locis purgandis seruit, & spiritibus proscribendis. cæteri præter hoc alios habent fines, quemadmodum aliâs demonstratum est.

Item quosdam modorum necesse est adhiberi ijs locis, quæ spiritibus infesta sunt, si spiritus profligari debeant: quidam aliis quibuscumq; possunt; & tamen ad proscribendos spiritus valent. Oratio vt in infestis locis fiat, necesse non est. At si Crux aliis fiat; aliis adhibeantur Exorcismi; aliis suspendantur vel ponantur Reliquæ & Res consecratae, quam infestis parum promoueris.

Sic quosdam expedit ijs temporibus adhiberi, quando iam spiritus molesti sunt: alij possunt adhiberi aliis. illis utilissimus est Exorcismus, in quo cum spiritibus in certamen descenditur: Crux item præsentissimum aduersus eosdem telum: his oratio, Reliquæ, sacrae R-s.

Plures inter dictos modos possunt assignari differentiae; sed pluribus opus non est. forsitan etiam assignatae nimiae sunt. Modos igitur singulos discutiamus & probemus.

C A P. LXVI.

De Oratione, qua Dæmoniorum Spiritus fugantur, deque eius, præ reliquis bonorum operum geueribus, in hoc negotio efficacitate.

 Rationem ad spiritus Dæmoniorum profligandos, & loca ab ipsorum molestia & infestatione liberanda plurimū valere, ex multis plurimis clarum est. superius, capitulo nos horum duo assignauimus. Primum est presbyteri, cuius B. Augustinus meminit; qui oratione atque sacrificio Missæ domum Hesperij purgauit. Alterum Sacerdotum, qui à Moguntino Præfule, cum authoritate missi, aqua lustrali atque comprehensionibus profligarunt pestilentem in agro Bingensi spiritum. His addimus tertium, ex vita B-ati Gregorij, cuius hortatu-